

at stille noget Endringsforslag. Af disse Forandringer er der nogle, som nærmest ere at betragte som Redactioner. Saaledes findes i § 5 femte Linie det tidligere brugte Udtryk „nu brugelige Bismere“ forandret til „nu justerede Bismere“. Hvorvidt denne Forandring er heldig, kunde der vel være Tvivl om; thi ved nu brugelige Bismere maa der forståes Bismere, som ere justerede, men ved Afbenyttelsen ikke ere blevne irregulære. Den næste Endring er en Tilføining til § 5, nemlig den, at saalænge det er tilladt at bruge de nævnte Vægtlobber og Bismere, kunne de ogsaa omjusteres. Det kan betragtes som en Tydeliggjørelse af, hvad der tidligere staaer i Paragraphen. Naar der nemlig siges, at det er tilladt at benytte Vægtlobber paa 160 Pund, 80 Pund o. s. v., følger det af sig selv, at de kun kunne benyttes, naar de ere i Orden og have deres fulde Vægt, og altsaa maae de kunne reguleres, saalænge det er tilladt at benytte disse Vægtstørrelser. Det er saaledes kun en Tydeliggjørelse. I § 6 er der ogsaa stæet en Redaction, idet Ordet „Reciprocitet“ er forandret til „Gjensidighed“. Det bliver altsaa en lille Forbedring. Med Hensyn til denne Paragraph vil jeg gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at der i den slesvigiske Lov findes en Bestemmelse, som gaar ud paa, at der kan oprettes et Justeerammer næsten i enhver Kjøbstad, ja endogsaa paa Fabrikker. Det forekommer mig rigtignok at have sin betænkelige Side. Jeg er først bleven bekjendt med denne Egenommelighed ved Loven for nylig og har troet at burde bemærke det her. Der er tillige den Bestemmelse i den slesvigiske Lov, at der maa indføres Vægtlobber fra fremmede Stater. — hvilket ogsaa kunde synes at være betænkeligt — naar kun disse Vægtlobber have en Størrelse, som er overeensstemmende med den Størrelse, Pundet skal have, nemlig 500 Grammer. Denne Bemærkning har jeg fremført, for at der kunde blive taget de Forholdsregler, som muligen kunde være nødvendige med Hensyn til at der ikke indsniger sig usjægtige Vægtlobber hos os. § 7 er en heel ny Paragraph, men de to første Linier i den, som gaae ud paa at bemyndige Regjeringen til at ophæve de tidligere Vægtsystemer, findes allerede i §§ 4 og 5. Det er

altsaa egentlig kun en Gjentagelse af, hvad der alt staaer i Loven. Den tredje Linie lyder saaledes: „og til i disses Sted at indføre Handelsvægten“. Dette troer jeg ikke er saa ganske rigtigt, thi herunder kunde man ogsaa henføre Medicinalvægten. Som bekjendt er nemlig det franske Vægtsystem blevet eneherstende i det naturvidenskabelige Rige, hvorunder Medicinalvæsenet jo hører, og saaledes ligger det nærmest at ordne Medicinalvægten saaledes, at den kom til at være lig den franske Vægt. Denne Bemærkning har jeg troet at burde gjøre for at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Slutningen af denne Paragraph gaaer kun ud paa, at der kan gives de mindre Decimalbrøksdele særegne Navne; dette følger af sig selv, naar en saadan Udvidelse af Loven skal finde Sted. Det er disse Forandringer, som ere foretagne i det andet Thing, og som ere mindre væsentlige, hvorfor Udvalget ikke har fundet Grund til at stille Endringsforslag til dem. Altsaa for disse Forandringers Skyld vil der ikke kunne være Noget iboen for, at Thinget kan modtage Loven.

Betragter jeg Loven i dens Heelhed, som den nu foreligger, har den sine gode Sider, men man kan ikke nægte, at den ogsaa har en væsentlig Feil. Der er saaledes en stor Fordeel ved Loven, dens store Simpelt, som væsentlig vil bidrage til, at den let vil kunne faae Indpas hos Alminden og Folk i det Hele, og den ubelækker ingenlunde det Krav, som en udbudet Handel og selv den daglige Handel og Wandel kan gjøre Fordring paa. At Loven jo vil fremkalde endeel Vansteligheder, naar den skal indføres i Livet, kan der ikke være Tvivl om, men de ville være færre, end om det var en mere compliceret Lov, hvori der altsaa var opstillet flere Underafdelinger, end her er stæet, men disse ere ogsaa unødvendige og derfor kun forvildende. Dette er en af de gode Sider ved Loven. En anden god Side er den, at vi ved denne Lov faae et Vægtsystem, som er eens for Danmark og Slesvig. Jeg troer ikke, at det er uden væsentlig Betydning, og vi maae vistnok ønske, at alle Løse ligesom denne være eens for Slesvig og Danmark, og navnlig med Hensyn til denne Lov er der i Slesvig, efter hvad jeg har erfaret, et levende Ønske om, at